SCENARIUSZ ZAJĘĆ PRZEDSZKOLNYCH

Każdy ma swój pomysł

Scenariusz inspirowany książką
„Chmurka i Burza ubierają choinkę”

01

O zajęciach

Grupa	dzieci w wieku 4–6 lat	**Czas**	około 45 minut
Obszar	różnorodność pomysłów, życzliwa komunikacja i twórczość	**Forma**	rozmowa, zabawa ruchowa, scenki i praca plastyczna

Chmurka ma własny pomysł na choinkę, a Burza wyobraża ją sobie inaczej. Zajęcia pomagają dzieciom odróżnić osobiste upodobanie od zasady, której muszą przestrzegać wszyscy. Grupa ćwiczy mówienie o różnicy zdań bez wyśmiewania, zauważanie wysiłku drugiej osoby i łączenie różnych pomysłów we wspólną pracę.

Cele zajęć

Dziecko:

- zauważa, że różnym osobom mogą podobać się różne rzeczy
- wyraża własne upodobanie bez oceniania osoby
- ćwiczy przekazywanie konkretnej, życzliwej informacji zwrotnej
- rozpoznaje rozczarowanie związane z przyjęciem pomysłu
- współtworzy dekorację, pozostawiając miejsce na pomysły innych

02

Materiały i start

Materiały

- [ ] duże papierowe kształty ozdób
- [ ] kartki w różnych kolorach, kredki i klej w sztyfcie
- [ ] duży arkusz z obrysem choinki lub wspólnej dekoracji
- [ ] dwie proste papierowe ozdoby przygotowane przez osobę prowadzącą
- [ ] obrazki emocji

1 Podobne czy różne

5 minut

Osoba prowadząca wymienia pary: kropki i paski, jeden kolor i wiele kolorów, duże i małe ozdoby. Dzieci pokazują wybór umówionym gestem. Można wybrać obie możliwości albo żadną.

Rozmowa: Czy wszyscy wybraliśmy tak samo? Czy różny wybór oznacza, że ktoś się pomylił? Czy jutro możemy wybrać inaczej?

03

2 Czy choinka ma tylko jeden wygląd

10 minut

Czytanie wybranych fragmentów jest nieobowiązkowe. Bez książki osoba prowadząca korzysta z omówienia:

Chmurka ozdabia choinkę psimi przysmakami i liczy na pochwałę. Burza wyobraża sobie kolorowe, błyszczące ozdoby. Chmurce robi się przykro. Późniejsza próba wykonania łańcucha przynosi kolejne trudności. Kiedy przychodzą przyjaciele, okazuje się, że ozdobami mogą być także żołędzie, guziki i kłębki wełny. Na choince spotykają się różne pomysły, a siostry cieszą się wspólnym przygotowaniem świąt.

Pytania

- Na co czekała Chmurka, pokazując swoją pracę?
- Jak Burza mogła powiedzieć o własnym pomyśle, zauważając wysiłek siostry?
- Czy coś musi się wszystkim podobać w taki sam sposób?
- Co wniosły ozdoby przyniesione przez przyjaciół?

04

Dalszy przebieg

3 Mówię o swoim wyborze

8 minut

Osoba prowadząca pokazuje dwie własne ozdoby. Porównuje wypowiedzi: „Ta jest brzydka" oraz „Ja wolę ozdoby w paski". Dzieci sprawdzają, które zdanie opisuje upodobanie mówiącej osoby.

Chętne osoby ćwiczą początki zdań: „Mnie podoba się…", „Ja wybrałbym…", „Mój pomysł jest inny…". Grupa dopowiada, jak można zapytać o cudzą pracę: „Opowiesz mi, co wymyśliłeś?". Nie prosimy dzieci o ocenianie prac kolegów.

4 Widzę, co zrobiłaś

7 minut

Osoba prowadząca pokazuje przygotowaną ozdobę i zaprasza do zauważania szczegółów. Dzieci mówią: „Widzę trzy kolory", „Dodałaś dużo kropek", „Połączyłaś różne kawałki papieru".

Następnie chętne osoby wybierają obrazek emocji pasujący do sytuacji, gdy ktoś długo pracował i usłyszał niemiły komentarz. Grupa szuka wspierających zdań, na przykład: „Chcesz opowiedzieć o swoim pomyśle?" lub „Widzę, że zrobiło ci się przykro". Nie trzeba udawać zachwytu, żeby okazać życzliwość.

5 Wspólna dekoracja, różne pomysły

10 minut

Każde dziecko tworzy papierową ozdobę według własnego pomysłu. Może użyć wzorów, kolorów i kształtów, które lubi. Osoba prowadząca nie pokazuje jednego wzoru do odtworzenia.

Dzieci wspólnie rozmieszczają prace na dużym arkuszu. Pytają przed przesunięciem lub zmianą cudzej ozdoby. Gdy dwie osoby wybiorą to samo miejsce, szukają rozwiązania: obok siebie, w innym miejscu albo po niewielkim przesunięciu obu prac za zgodą autorów.

Na końcu oglądają, ile różnych pomysłów mieści się w jednej dekoracji.

05

Na zakończenie

6 Zdanie dla twórcy

5 minut

Chętne dzieci kończą zdanie: „W naszej wspólnej pracy zauważyłem…" albo „Gdy mam inny pomysł, mogę powiedzieć…". Grupa odpowiada na pytania podsumowujące. Osoba prowadząca przypomina, że praca nie musi być idealnie równa, aby sprawiała radość i była ważna dla autora.

Pytania podsumowujące

- Jak powiedzieć, że wolimy coś innego, bez sprawiania przykrości?
- Co możemy zauważyć w pracy oprócz tego, czy nam się podoba?
- O co pytamy, zanim zmienimy cudzy pomysł?
- Co pomogło zmieścić różne pomysły we wspólnej dekoracji?

Wskazówki dla osoby prowadzącej

Nie organizuj konkursu na najładniejszą ozdobę i nie poprawiaj prac bez zgody autorów

Nie wymagaj publicznego pokazywania ani omawiania własnej pracy

Uwzględniaj różne tradycje. Dziecko może stworzyć ozdobę zimową, a wspólna praca może przyjąć formę zimowego drzewa lub dekoracji sali